

Огнище

Олександр Афанасьєв-Чужбинський

Квітки пахнуть ясним ранком,
Соловейко свище,
Край дороги догорає
Забуте огнище.

Курить димок; голівешка
То сям, то там тліє,
І полум'я, бува, блисне,
Як вітер повіє...

Квітки пахнуть, сходить вечір,
Соловейко свище,
На дорозі догоріло
Забуте огнище...

Тільки й бачиш, як повіє
Вітерець маленький, –
Летить уподовж дороги
Попілець сіренький.

Прохолодало... Ні іскорки!
Лежить попелище.
Чи згадає ж хто-небудь
Забуте огнище?

Нащо ж його та згадувать
Тому, хто покинув:
Було треба – горів огонь,
Не треба – він загинув...

А з попелом яка рада?
Хай собі сіріє,
Поки його буйний вітер
По полю розвіє.

А хто його спалив дарма –
Десь по світу рище,

Іще спалить і забуде
Не одно огнище.